

ת"פ 52619/02/15 - מדינת ישראל נגד איאד רשק

בית משפט השלום בפתח תקווה

13 דצמבר 2016

ת"פ 52619-02-15 מדינת ישראל נ' רשק

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם איאד רשק ע"י ב"כ עו"ד רובא אבו שקרא

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, כמפורט בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, ביום 13.10.14 נהג הנאשם ברכב בכביש 444 ליד בית נחמיה.

באותן נסיבות החזיק הנאשם מתחת להגה ברכב סכין, מחוץ לתחום ביתו או חצריו, מבלי שהוכיח כי החזיקו למטרה כשרה.

הנאשם החזיק בנוסף, לצד הסכין, מיכל של גז מדמיע.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו המאשימה תעתור לחודש עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה תטען באופן פתוח.

הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יתייחס גם לענין ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 37, נשוי ואב לארבעה ילדים.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד ועובד כיום כמנהל אזור גיוס עובדים בחברת כח אדם. נמסר כי לאורך השנים שמר על יציבות תעסוקתית.

בנוגע לעבירה נשוא כתב האישום, הנאשם הודה ולקח אחריות לביצוע העבירה.

הנאשם מסר כי הסכין נשכחה ברכבו מאז שעבר דירה, ולא מסר הסבר נוסף.

עמוד 1

הערכת קצינת המבחן היתה כי הנאשם הינו אדם שתפקודו השוטף הינו נורמטיבי ויציב וכי העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו הרגילה.

בהתחשב בכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות והביע חרטה, המליצה קצינת המבחן על ענישה בדמות של"צ בהיקף 200 שעות אשר יהווה עונש חינוכי וגורם שיש בו כדי להקטין את הסיכוי להישנות עבירות.

לענין ההרשעה, הומלץ, לאור האמור לעיל, לשקול ביטול ההרשעה.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה את תמונת הסכין. מדובר בסכין דמויית פגיון בעלת להב חד באורך 9 ס"מ.

נטען כי הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא שמירה על שלום הציבור ובטחונו, וכי הפסיקה התייחסה לא אחת לתת תרבות החזקת סכין.

נטען כי מדובר בסכין תקיפה לכל דבר ועניין ולא בסכין שמשמשת לקילוף ירקות ופירות.

ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות אלה מתחם הענישה ההולם הינו בין חודש אחד של עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר.

נטען כי אין מחלוקת באשר להיותו של התסקיר, תסקיר חיובי.

נטען כי לנאשם אין הרשעות קודמות והתסקיר מצביע על נורמטיביות, חרטה ולקיחת אחריות, ולאור זאת המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך ללא הרשעה ולהשית על הנאשם עונש של 200 שעות של"צ.

באי כוח המאשימה טענו שהנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת **כתב** המצדיקים הימנעות מהרשעה.

נטען כי העובדה שהנאשם הינו נורמטיבי וזו הרשעה ראשונה לא מצדיקה אי הרשעה, זאת כאשר אין התייחסות לנזק קונקרטי בתסקיר, כפי שנדרש בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון.

נטען כי הרשעה פוגעת בכל אדם באשר הוא כמו גם סוג העבירה וטיבה.

נטען כי המחוקק קבע לצד עבירה זו עונש של 5 שנות מאסר ומדובר בעבירת פשע, ועובדה זו מהווה אף היא שיקול המצדיק את הותרת ההרשעה על כנה.

באי כוח המאשימה טענו כי לאור נטילת האחריות, עברו הנקי והחסכון בזמן שיפוטי, יש להציב את הנאשם ברף התחתון של המתחם, ועל כן עתרו להפנותו לממונה על עבודות שירות.

בנוסף נתבקש כי יוטל על הנאשם מאסר מותנה וקנס כספי.

כן התבקש צו להשמדת המוצג.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נשוי, אב ל-4 ילדים, והינו מפרנס יחידי למשפחתו.

נטען כי אביו של הנאשם הינו נכה, אמו עקרת בית וכך גם אשתו.

צוין עברו הנקי.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם עם החוק, וכי הנאשם שיתף פעולה וחסך בזמנו היקר של בית המשפט.

ב"כ הנאשם ציינה עוד כי העבירה בוצעה באוקטובר 2014 ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים והדבר מלמד כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי.

כן נטען כי הנאשם בזמן העבירה היה מתנדב במשטרת ישראל, והוא מביע נאמנות למדינה.

ב"כ הנאשם טענה כי אף מהתסקיר עולה כי הנאשם מביע חרטה ומצטער על ביצוע העבירה.

נטען כי הנאשם עובד כשכיר בחברה, ואחת לשנה הוא מתבקש להציג תעודת יושר, כאשר אם מצוינות הרשעות בתעודות היושר עלול הדבר לגרום לנזק בלתי הפיך, לפיטוריו מהעבודה ולפגיעה קשה במשפחתו.

נטען כי בדרך כלל כל בעלי החברות במדינה דורשים תעודות יושר, ואם יש הרשעות לא מקבלים את העובדים לעבודה.

ב"כ הנאשם טענה כי הענישה המקובלת בעבירות מסוג זה בפסיקה, הינה של"צ ללא הרשעה.

לאור זאת, עתרה ב"כ הנאשם לקבל את המלצת התסקיר, ולהטיל על הנאשם עונש של"צ ללא הרשעה, בהתחשב בפגיעה הצפויה בתעסוקתו של הנאשם, באם יורשע.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון

הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירה.

הנאשם טען כי אמר לשוטר שעצר אותו ששכח את הסכין ברכב, וכי הינו מתנצל.

הנאשם טען כי הסכין לא היה מיועד חלילה לביצוע עבירה.

הנאשם טען כי הוא מפרנס את הוריו וארבעת ילדיו ומתגורר בשכירות.

הנאשם הביע נכונות לביצוע עונש של"צ.

הנאשם התייחס עוד לכך שבכל סוף שנה מבקש ממנו המעביד תעודת יושר.

הנאשם ציין כי הוא עובד בחברת מ.ש. מגה כאחראי על גיוס עובדים לסופר, וכי בעבר עבד ברמי לוי בראש העין.

דין

לעניין ההרשעה, לאור התרשמותי מטיב הסכין כפי שנראית בתמונה, ובהעדר הסבר ברור מצד הנאשם למטרת החזקת הסכין, נוצר הרושם כי מדובר בסכין שהוחזקה למטרת הגנה עצמית/תקיפה לעת מצוא. התנהגות זו היא התנהגות שהמחוקק ביקש להרתיע את הציבור מפניה, לנוכח המרחק הקצר בין זמינות כלי פוגעני כזה תחת ידו של אדם במקום ציבורי, לבין חיכוכים אקראיים שיכולים להסלים לאלימות קשה ולהגיע לכדי קיפוח חיי אדם. על כן קבע המחוקק את העבירה כעבירת פשע והציב בצידה עונש של חמש שנות מאסר בפועל.

לפיכך, חרף התסקיר החיובי והעבר הנקי, לא מתקיימות במקרה דנן נסיבות לקולא המצדיקות הימנעות מהרשעה.

גם לעניין הנזק הקונקרטי הנטען, הרי שנזק מסוג זה, של אי יכולת להציג תעודת יושר בפני מעביד נוכחי או פוטנציאלי, צפוי להגרם לכל שכיר במשק, באם יורשע בעבירה כזו או אחרת, ואין בו כל ייחוד. ברי, כי ההרשעה היא הכלל ואי ההרשעה הוא החריג, ואין להפוך את אי ההרשעה לכלל ואת ההרשעה לחריג, גם ביחס לנאשמים בעלי עבר נקי.

לפיכך אני מותירה את ההרשעה על כנה.

לעניין מתחם הענישה, אני סבורה כי המתחם מתחיל במאסר על תנאי ומסתיים בענישה של מאסר בפועל למספר חודשים.

לנוכח ההתנהגות הנורמטיבית של הנאשם לפני ואחרי ביצוע העבירה, וההתרשמות כי מדובר בכשלון נקודתי שאינו מצביע על מעורבות שולית או עבריינית, אני סבורה כי ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד, בצד סנקציה כספית.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסך 1,500 ₪ או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.1.17.

צו להשמדת המוצג.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 13 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.